

Egy hónapra	— 50 P
Negyedévre	1.50 —
Félévre	3. —
Égész évre	6. —

KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP
Felőlés szerkesztője:
LANTOS JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal: PÉCS S. Anna-utca 21 szám.
Előállítja: László-nyomda PÉCS.
Kiosztás Lajos-u. 1 sz.

TOLLHEGYRŐL.

Egyfelől cirógatás, másfelől aculitetés a „Dunántul” f. hó 12-iki számban közölt vezércikk. Irója jól tömörít, jól meg a rosszminőség epéjére mártogatta tojást, ugy mesterkedve, hogy a közpósta is megmaradjon, vagyis, a népjóletti ügyosztályt se nagyon haragudjon, de azért a kecske is jólajkjon, avagyis, a mások lebecsülésére mindig éhes újságolvasó publikum étvágya is kielégített nyerjen.

A vezércikkiről ugyis szörnyen felháborodva hánytorgatta ezt az „állandóan és következetesen” visszatérő tüneményt, amely dicsőfényel övezi a „reklám nagydobját” ügögető népjóletti intézményünket és ennek agilis vezetőjét.

A cikkről az azért faj a szive, hogy városunk más, szintén igen figyelemre méltó munkát teljesítő tisztviselőiről, intézményeiről nem igen emlékezik meg sem a sajtó, még kevésbé a rádió, csak éppen a népjóletti ügyosztály vezetőjéről és az általa irányított szociális tevékenységéről írnak az újságírók és beszélnek a mikrofon előtt illuztrációs előadók.

Ami a sajtó elismerését illeti a „Dunántul” ne igen beszéljen mások mellőzéséről, mert éppen az ő szerkesztőségükben himbálják legbüszögbben a tömjénezést mindenki előtt, aki erre csak a legeskezeiből arányban is érdemes.

Néhány hónappal ezelőtt a „Dunántul” egyik belső munkatársa — talán éppen a vezércikkiről — végig járta a népjóletti akcióval kapcsolatos irókat és intézményeket és szerzett tapasztalatát után a való *fényvilást felülmúló dicsődrádit* tri mindarról, amit most felháborodva neheztelvényez. Nem furcsa, hogy akik és amit a „Dunántul” eddig mindig csak dicsért és felmagasztalt azt most egyszerre — elfogadható ok nélkül — korholja és lerántani igyekszik a jól megérdemelt dicsőség piaszadestáljáról? Ho! Itt a következtetés?

A fentebb említett „tárgyilagoss” vezércikk *kétszínli* leple alól kélóg az a jóláb, amely a népjóletti ügyosztály mindenki által *szereynnek ismert* és az önző egyéni érvényesítés hátsó gondolata nélkül éljei-nappal fardhatatlan ügybuzsággal dolgozó vezetője fény-rag-kapál.

Ennek a vezércikknek minden mondatából — amelyért kár volt a papíros, tintát és nyomdafestéket pazarolni — kitűnik, hogy a támadást nem az igazság diktálta a cikkről fölébe. Haszonbám dolog lett volna, ha cikkről a közélet nyitabb teréről markol fel a dudva közül vezércikket méltó, közérdekű témát.

Például, ha már a szociális ügyek terén barkácsolt, miért szalad el a tudógondozó iránt tanusított részvétlenség mellett, mint a félny nyul a bozót között? Miért nem ütött szét a szociális kötelességet nem teljesítő táborában a sajtóórongáló?

Jna, persze — a más szempontok!

A népjóletti ügyosztály vezetőjét riakó nélkül a vásári reklámdobát puffogató mutatóvívny alakjában a közvélemény itélőzése két állítam szabad, de a község, az előfizetők tábara az más — az tabu.

HIREK

A magyarországi főrkouaralom egyik legérdekesebb emléke a pécsi Szent Vince-rendi irgalmos nővérek minaret-kápolnája, melynek restaurálási munkálatai befejeződtek. Az újonnan festet kápolnát vasárnap délelőtt szentelte fel V ir árg Ferenc megyéspüspök ünnepléyes szent mise keretében a hívők tömeges részvételével. A főpásztor lélekelmől, maggyászányalusa szentbeszéde könyvekig meghatotta a halgatóközönséget.

Angelo Sacerdoti, a világhírű olasz főrabbi elhunytáról érkezett a közelmúlt napokban hírhír. Sacerdoti Rómában volt főrabbi s lángelméji bölcsessége tette ismertté nevét. Halálát nemcsak római hívei gyászolják, de világ-szerie, ahol méltó embernek laktak, mely részvételt vettek tudomásul elhunytát.

A máriagyúti kegyhely restaurálása érdekében indított gyűjtési akció eredménye — szinte hihetetlen mennyiségű ezüstöt és több kilogramm súlyu aranyt eredményezett. A felhalmozódott ezüst és aranyikcs értékét laikus becsléssem nem lehet megállapítani, amiért is a rendház egy fővárosi szakértőrt kért fel az 50-entes adományok értékének pontos megállapítására. Amikor örömmel adunk hírt Pécs város és Baranya vármegye keresztény közönségéről, ugyanakkor szomorúan kell ismételnünk konstataciónk, hogy városunk és megyénknek közönsége megközelítőleg sem ilyen áldozatkész és irgalmasság gyakorlásában, a hazafias és kulturális kötelességek teljesítésében. Lapunk más helyen ezt kétségtelen tényekkel igazoljuk.

Temetés. Csütörtökön adták meg a tisztelettel essz serögének részvételével az ízr. temetőben a pécsi Schwartz család 83 évet élt fejének Schwartz Adolfnak a végisztelességét. A közisztelőben álló családító nekrológia hálas themát adott a gyászbeszédet mondó dr. Wallenstein Zoltán főrbabbinak, aki mint a szónak mestere, terebélyes fához hasonlította az érdekes családot, melynek törzse csupa nemes ágak hajtott... És ennek a terebélyes fának az árgyékében élte le derült, harmonikus életét a sosegyesimék agasztán, — akit 17 unoka, 3 dédunoka és családja szerette övezett körül.

A pécsi pálosok templomának felépítése immár rövid időn belül megtörtént, valószínűleg még ebben az évben. A tervrajz elkészült, de mert a rajzon még bizonyos pótlások kell végezni, vissza lett küldve a tervezőnek. Hiszük, hogy Pécs város minden lakója — feleslekre való tekintet nélkül — szeretetteljes figyelemmel várja, mikor kondul meg az első harangszó a vadvárgyós Mecskekaján épült pálos-templom tornyában, érezve hangon hirdetve az aszkétaélet élő, tiszteletreméltó régi rend pécsi dicsőségének felideltetését emlékéit.

A „Goldmark”-zeneigylet tegnap estére tervezett hangversenye az egyik szereplő megbetegedése miatt márc. 10-re halasztottat.

Sporteredmények.

Boxverseny volt kiírdőzött magyar testvéreink javára a régi Sorházban. Nagyszámú és lelkes közönség jelenlétében folyt le a MOSZ. dányugati körletének rendezésében a boxverseny. Jelenvoltak a MOSZ délter. tisztikara közül dr. Balázs Győző u. elnök, Breszár János polgári isk. tanár stb. Bevezetésül 4 bemutató volt, azután következett a komoly küzdelem.

I. pár — Kovács II. János PVSZ, Sárdi Barcsi LE. Győz: Kovács II. János.
II. pár — Kovács I. János PVSZ, Tuza Béla PSC. Győz: kúttéssel Tuza B. PSC.
III. pár — Tuza B. PSC. és Jankovics PSC. 2 menet.

IV. pár — Mánd DVOGE orsz. bajnok és Kóváry BSKST a második helyezett. Győz: Mánd DVOGE. Ringben voltak: Papp J. — Dombóvár, Kauffer Pál és Pajor D. Pécsről. — Öröm volt nézni a fiuk kemény küzdelmét a ringben. Megmutatták, hogy van a magyarnak kemény élte — és szívük a helyén van. A versenynek szép érkeleti eredménye volt: szorgalmat és buzgúságot a jövőre. — Dr. Balázs kezesség, tömör szavakban köszönte meg a közönség jóindulatú támogatását.

A Football-szezon megnyitása a Zsolnay PEAC és KTSE-PEAC mérkőzésekkel kezdődött meg: Zsolnay-PEAC II. 3:1 (1:0), KTSE-PEAC I:1 (1:1). Sós bíró vezette a meccset. Az elhunyt Hebrony PAC intező tisztelére a játék előtt 1 perces tiszteletadás volt. A PEAC kezdett. A Zsolnay az 5-ik percben rugta az első gólt (1:0) Ezután a Zsolnay egy jó góll helyzett elrontott, de támadásaival folyton veszélyeztette a PEAC II. kapuját. A II. féлдőben Farkas szép lövéssel a 2-ik gólt rugta a PEAC II. hálójába. Ezután változatosan folyt a játék. A 30 ik percben a PEAC II. jobb szélsője gólt lőtt (2:1). Egy per múlva azonban a Zsolnay a 3-ik góljával beállította a végeredményt (3:1). A 42-ik percben a PEAC II. kapusa egy tizenegyet szépen védett.

KTSE—PEAC I:1 (1:1). A KTSE azurk dreszben jött a pályára és háromszor elfejleméldővözölte a közönséget. A PEAC-ot nagy élénzséggel fogadta a közönség. Megindult a játék. Az 5-ik percben a PFAC balszélsője, Drosnyák a tizenhatosról gólt lő. A KTSE center te az egész játék alatt nagyon jó, ugyiszintén a kapus is. A KTSE nemokára kiegyenlített. A PEAC kapusát meglokkai, aki kiejti a labdát, mely a hálóba gurul. (1:1). — Az II. féлдő nagy irammal indult. A PEAC felírisslute ját-szék, egészen elnyomja a kaposvárosat, de csak sokára jutnak támadáshoz. A meccs vége felé a játék egyre durvább lesz. A KTSE balszélsőjét kiállítja, — majd pedig a PEAC-ból Stengét. A pécsiek közül Veréb szokásosan jól játszott.

Lauffer Jenő.

Jubileumi közgyűlés tartott tegnap a pécsi ipartestület. Elnök Minkler János, I. alelnök Kovács Ferenc, II. alelnök Fáy József lett.

Az én házam — az én váram . . .

Ragyogó, napstíves téli délután . . . Amiről az e sorok írójaoh hasonló nincstelen ember a tükörablakok kávéház jótékony melegében igyekszik magával elhitetni az újságok tomlekegbe temelve, a maga 80 filléréért, hogy ő született milliomos . . . került kezembe a Megyeri Kertváros reklámja.

Miután a tavasszal ismét megkezdődik a letételek szerint a nagyvonalú építkezés, kíváncsi voltam, vajon ez is csak olyan „tűzért-földje”-e vagy a nagy reklámnak van a valami reális alapja is? . . .

Mint a cselekedetek emhared, felszegtettem a szolgálatkészen ugro pincérel viharezett és minden évszázak megfélelő „télkabatomat”, hogy — per pedes apostolorum — kirándulva a Kertvárosba, személyes tapasztalataimmal — „ellenőriznem”, milyen is az a valódiában.

A betumennal készült, pormentesített országút — pécsi kizsólás szerint — a Visnya-telep felé haladva, némi túlzással a Héviz-Táti-ka-Szilgilitg alatti tüneményes szép autót jut eszembe s közelebb érve a kész és félbenlévő házak tomlekegét látva, igaznak bizonyul az, amit a reklám szíriányán adott tudtul Fima hasánsy íromtájba, hogy: az acélos akarat, az üzleti rutin, a sem jóbora, a sem bánja nem meztelző, de egyenesen előrehaladó céltudatos munka és hangyaszorgalom a 3—4 éve még tyoktas pusztaság egy virágzó városrészt, a nyugodtan élni akaró kiserber részére pedig valódi földi paradicsomot varázsol elő a semmiből . . .

A telepre beérve, az újabb építkezések által kissé megzavart esztétikai érzéköt eltekintve, mindenhol példás rend és ragyogó tisztaságban botanokznak ki az idillikusan szép magánházak . . .

Van iskola, óvoda és a templom helye is ki van már jelölve.

Teljesen rendezett utcák, közművek, vilnyivilágítás stb. s ami hiányokat a telepi alapú szorgalmaznak, az illetékes helyeken be van ígerve s teljesítve is lesz az cddigi jókaurat után itélve.

Egyes és ikertípusú házak . . . Az egyik házból kedélyes vídamság hangzik . . . Disznórol van . . . Szinte olvasni véljük a ház honlokzától az angol közmondást: „Mi house, is my castle” — Az én házam, az én váram. Az udvaron tesz-vesz a gazda . . . Beszélgetni kezdünk és beinvitál egy kis pecsenyre-borra . . .

A barátságos pour-parlé eredményeként kialakult felvilágosításból kitűnik, hogy hihetetlenül olcsón és kedvező feltételekkel jutnak a régényes kis otthonhoz; kevés töké és a lakbermégatlanítással eszközöltető tökéörleszések juttatják így a kiseremberk tömegét saját kényelmes otthonhoz . . .

Arra az aggodalmaskodásunkra pedig, — hogy ha mégis előre nem látható és a kis ember ételeben oly sürü apró-cseprő bajok miatt a t'rlészeteknél nehézség fordul elő . . . hát akkor baj lesz ám . . .

A gazda ezen aggodalmaskodásunkra főlényes közlegymissséssel felel:

— Kérem, a „Visnya takaréklának” tartozunk . . . és ha nincs momentán, de megvan a becsütéses jókaurak, akkor nincs semmi baj . . . Tass ur „eligitaz” mindent . . .

Beszéde: hittel és meggyőződéssel teljes. Nem lehet abban kételkedni.

E sorok írója, aki szenvedő alanya egy pesti banknál huszoros fedezetre kapott „tizécs” kölcsönnek, pontos fizetésre dacára kétségbeesetten gondol a kölcsön további sorsára. — Ezzel szemben a Pécsi Takaréklán egyszerű szavatossági kölcsönének törlesztésénél mindenkori a legnagyobb meggyőződéssel találkozik, mert a pénzintézet politikája emberséges . . .

Hogy emberséges, bizonyítja az is, miszerint szociális érzékkel, nem inségmunkát, hanem jól fizetett munkalkalmat nyújtva, a becsütéses emberek részére, emelteti a kedves házikókat, a szociális akció mellett az üzleti érdekeket is szem előtt tartó vállalkozás.

Summa-sumárum: aki látó szemmel nézi a jövő perspektíváját, az előtt képzelhetetlen máris kialakul a Megyeri Kertváros hatalmas és idillikus szép képe, egy kicsi sziget a mai világyomorság tengereiben, ahol még vannak meglepedet és boldog — szegényemberek is.

Móricz Zsigmond, a kiváló író, a közelmúlt napokban tartotta meg magas színvonalra emelt rádióelőadását Pécs városáról, melynek — megállapítása szerint — szépség szempontjából tekintve, Csonkaimagyarországon nincsen párja. Kár, hogy az illusztráció már kalauzoltál a Megyeri Kertváros környékére, — hadt látta látta volna városunknak ezt a részét is, hogy követendő példaként állította volna oda más magyar városok vezetőinek képzelete elé. (.)

olyan előadást produkált a Studio mikrofonja előtt Pécs város kulturájáról és természeti szépségeiről, amire csak égi szikrával lánggyújtott szent ihlet képes.

Pécs város közönsége örökké hálás kell, hogy legyen Móricz Zsigmond előadásáért, mert nemcsak Pécs város ösregi kulturáját ismertette hazánkban és világszerte mindenütt, — ahol magyarok halgatják a rádiót, de azért is, mert az idegenforgalom szempontjából tekintve, olyan propagandát teljesített, hogy a nyár folyamán választunkba az érdeklődők ezrei hozzá városunkba a filléres gyors.

De ugyanakkor, mikor búszkeség feszíti Pécs város lakóinak keblét, öszinte bűnbánatnak kellene kényszeríteni mindenkit, aki abban részes, hogy magabizsálva verje a mellét: „Mea culpa, mea maxima culpa!”

Mert Pécs város kulturájának nemcsak fénye van, amit Móricz Zsigmond ragyogóan csillogtatott, de a tündöklet itt-ott elhomályosítja egy-egy sötét folt is, amit nem mutattunk meg a kiváló írónak, nehogy a rádió hangszóója elharsogjon világszerte olyan valamit is, ami nem való a nagy nyilvánosság elé.

De magunk között beszélhetünk ezekről a sötét foltokról, hátha lehetne mód találni arra, hogy eltűnjön egyébként ragyogó kulturánk dicsfényéből.

Taga vagy-e a Magyar Nemzeti Szövetségnek ?

Itt van pld. a „Pécsi Nemzeti Színház” esete. Ha Móricz Zsigmond hallhatott volna egyetmást Fodor Oszkár színigazgató kétségbejött helyzetéről, ahova a pécsi „kulturközönség” indolenciája juttatta, ha megtudta volna, hogy ennek a városnak a közönségét nem érdekel sem Shakespeare, sem Ibsen, sem Herceg Ferenc, sem Móricz Zsigmond színműve, még kevésbé az örök szép operák és operettek zenéje és ugyanakkor megnézte volna hogyan tolong a közönség (intelligensek, félműveltek és alfalabéták egyaránt) a mozgóképszínházak pénztára előtt nap-nap után, ahol soha sem kell kiakasztani a pécsi színészet hirdető gyaázlapját: „Ma este előadás” — akkor bizonyosan sokat veszített volna Pécs város mai kulturális jelentősége Móricz Zsigmond előtt.

A rendes bérlet ma már a régi jó idők emléke a pécsi színházy írodában. Csak az ugynevezett színérvény-rendszerrel tengeli az igazgatóság a pécsi színészet kétségbejöttlen mostoha sorsát egytől honapról a másikig.

Egy héten ha van számottevő közönség a nézőtér.n — jó szerencse.

És ezzel szemben ne hivatkozzék senki a rossz gazdasági viszonyokra. Pécs város hatványzer lakója között van tízezer olyan anyagi viszonyok között élő család, akiknél az anyagi viszonyok nem

Amiről Móricz Zsigmond nem beszélt

a rádió mikrofonja előtt

Kultursztyén a természet pusztulása Thádia díszes templomában

Fagypont alatt áll a felkesevés a színházteri hőmérőn

Mult év december hó közepe táján nem mindennapi vendég tisztelte meg városunkat nagyrabecssült látogatásával. Móricz Zsigmond, a kitűnő író utazott le a meceskajli, óskori kulturvárosba, oly célból, hogy részt vegyen a Janus Pannonius Társaságnak magas irodalmi színvonalú ülésén. Ez alkalommal sok mindent megmutattak az illusztris írónak, ami Pécs város ösregi és jelenlegi kulturájával van összefüggésben.

Elkalauzolták a székesegyházba, lehvíták a katakombákba, emeltek vele a

városi muzeumba, kiautóztatták a város végén épülő népjóléti házhozoptató, beinvitáltak a városi háziipari foglalkoztató műhelyeibe, feltessekeltek a Mecsek szentpinituinján a hegytetőre és gyönyörködtek abban a csodaszép panorámban, amelynek ezidő szerint nincs párja megcsontokított édes Hazánk egyetlen vidékén sem.

Móricz Zsigmond öszgyűjtötte az adatokat, mint a virágorl-virárga szállóméh a pompásan nyíló kelyhek himporát. És a hallottak és látottak alapján

Már most

kell határozni, ha

V. hó 1-én saját házába akar költözni

2 szobás, fürdőszobás ház 120 □-öles telekkel 5580 P, a

Megyeri Kertvárosban

Telefon: 24-24.

Telefon: 24-24.

Pécsi Városfejlesztő Rt

Megyeri Kertváros. — Hivatalos órák d. u. 5-7-ig.

korlátozzák a színházjárás lehetőségét. A rossz anyagi viszonyokra való hivatkozás szállóigévé vált még azoknál is, akiknek van mit aprítani a tejből.

Hogy az üres színházi nézőtérnek nem a pénzihiány az oka, ezt megcáfolatlanul igazolja a moziláz. A mozgóképszínház nézőtere nap-nap után zsúfolva van, pedig nem olcsóbb szórakozás, mint a színházi előadás. Sőt! Tekintettel az igen gyakori műszi filmekre, sokkal drágább. De mozira mindig jut pénz, hetenként többször, uraknál és munkásoknál, dolgozóknál és munkanélkülieknél, de egy jó színházi előadást megnézni — hónapokig egyszer sem.

Nem a pénzihiányban, hanem a *kultúra iránti érzék hiányában* rejlik a baj, a pécsi színészt halálós baja. Olyan város közönsége, amely elődei kulturális alkotáisait tönkre teszi — tisztelet a kevés kivételnek — csak az évezredes kultúra ragyogó fényével — vakítja a világot.

Érrol a tagadhatatlan szemfényvesztésről néha napján talán üdvös volna megemlékezni a pécsi napi-sajtónak is, annál is inkább, mert általános felelősség, hogy a sajtó hatalmát a napilapok képviselik.

A Magyar Nemzeti Szövetség értünk küzd!

Ha már a színház körül barkácsolunk, vessünk egy pillantást a színház előtt felállított *felkészesítési hőkörmérő* is.

Ezt az elmés szerkezetet Pécs szab. kir. város tuberkulózis ellen védekező egyesülete állította fel múlt év május havában.

Akkor ennek a leghumánusabb célú egyesületnek minden dícséretet megérdemlő vezetősége 3500 csekket küldött szét olyan úri emberek címére, akik kétségtelenül képesek megfizetni az évi *3 pengő tagsági díjat*. A címzettek között csak 149 egyén szívében lobbant fel az emberszeretet isteni tüzeinek lángja. Ez a szám lassan-lassan felemelkedett 363, mond *háromszázhatváromig*, tehát 3137 *jómódu* ur embernek nem volt szíve naponta kevesebb mint egy *fillért* áldozni a nemzetpusztító t.b.c. fertőzési lehetőségeinek csökkentésére akkor, amikor kimutatás igazolta, hogy Pécs város — sajnos — vezetett a fertőző betegségek statisztikai listáján.

Mi ez az indolencia, ha nem szegényletes sőtöt fel Pécs város ragyogó kultúrájának elhomályosítására?

Az akció megindítása után csakhamar a hőmérőn a felkészesítési hőfokapont alá esett. Ott áll ma is. Hónapok óta nem jelentkezik senki, hogy csekély évi 3 pengő tagsági díjjal hozzájáruljon a T.E.V.E. humanus munkájának előmozdításához.

Ezt is a pénzihiány okozza? Tényleg nincs Pécssett 3137 olyan anyagi viszony között élő úri ember, aki *naponta* egy *fillért* áldozhatna Pécs város szerencsétlen tüdőbetegeinek megmentése érdekében?

Szegény ide, szegény oda, bizony a felkészesítési hőkörmérő elé is el kellett volna kalauzolni Móríc Zsigmond író urat. Bizonyosan megtalálta volna a kellő formát, magas nivón álló előadása keretében, hogy tapintatosan megértesse váro-

sunk közönségével, miszerint nemcsak a multiból reánk maradt kultúra fényében kell közönség nemörödomsággal sütkérezni, de kötelessége minden erre hivatott és anyagilag is képes pécsi polgárnak odahatni, hogy ezt a glóriás fényt egyetlen szegényfolt se homályosítsa, még akkor sem, ha ezeket a foltokat sikertől is ideig-óráig elrejteti a városunkba érkező érdeklődők szeméi elől úgy, hogy kultúránknak *csak jényszerblik oldalát* mutatjuk meg, büszke önéretteltől elelve.

1200 pengő

gyült eddig össze a pécsi országgyűlési felállításnak céljára, dacára, hogy a „Magyar Nemzeti Szövetség” minden lehetőséget az irányban, hogy megcsontított édes hazánk fájó sebének, Nagymagyarország teljes egészének visszaállítását követelő törhetetlen akaratának és ebbe a reményébe velet hitnőknek, bizodalimunkák szinbolumát minél előbb büszkén lengesse a messze földől, *sze-bé* magyar jóvómérőként hozták szét.

Csak 1200 pengő gyűlt össze a 60000 leket számláló Pécs város és a nagykertjeudő Baranyavármegyé által között, dacára, hogy 6500-7000 pengőre volna szükség.

Megdöbbenve nézzük a „Magyar Nemzeti Szövetség” kimutatását és szinte hinni sem akarunk saját szemünknek.

Hát merjük ilyen nemörödomságot tenni mi pécsiek és baranyaiak — tisztelet a kivételnek — pirulás nélkül hangoztatni, hogy: „Magyarok vagyunk, jó hazafiai vagyunk!”

Ennek éppen az ellenkezőjét bizonyítja az a szegényletes indolencia, amely az ország zászlójának Pécssett leendő felállításra alkalmas város- és vármegyészerde megnyilvánult.

A „Magyar Nemzeti Szövetség” láthatatlan bál kerete között végezte gyűjtését. Amikor ez az ötlet felvetődött, talán nem is gondoltunk arra, hogy a bál címe milyen alkalmas lepel azok részére, akik nem hajlandók erre a leg-szebb hazafias célra egy fillért sem áldozni. Senki sem tudja, részt vettek-e a láthatatlan bálban vagy nem. Ki ellenőrizi a nyilvánosság elő hozott részvevők névsorát? Senki. Elműlik a bál, nincs tovább, az így elvont pengők pedig jó! jöttek a parádés nyilvános bál költségeinek fedezéséhez. És ebben sokkal többen vettek részt, fuarkodás nélkül.

Pécsiek és baranyaiak, ha van szegény-érzetünk, piruljunk sajnos azok helyett is, akik pirulás nélkül olvassák mindannyiunk szegényét és mégsem hoznak áldozatot a Haza oltárára.

Öreg leány — nem vén leány Tanulságos történet aggszűkek részére

Él London városában egy leány, névszerint Palmer Ellen, aki „még csak” százhat-estendős és aki — saját bevallása szerint — férfit még sohasem szeretett profán földi szerelmmel.

Miss Palmer legutóbbi születési jubileuma alkalomával — melyen az angol főváros lord majornja is résztvett — érdekes kijelentéssel lepte meg az újságírókat, akik a legaropb részletekig kikérdezték eddigi életközelményeit és további életcéljaira vonatkozólag.

Arra a kérdésre, hogy minék tulajdonítja azt a ritka szerencsét, miszerint ilyen magas kort ér, Miss Palmer így felelt:

— Előszörban annak, — hogy mindegyik nem szerettem férfit profán földi szerelmmel.

Az újságírók természetesen kíváncsiak voltak arra is, hogy vajon Miss Palmer nem gondol-e vissza szomorúan elmúlt éveire, amelyek elmúltottak anélkül, hogy az ifjúság viruló virágáiból csak egy szálát is letépett volna.

— De igen — vallotta be ószintén Miss Palmer — megbántam, hogy nem mentem férjhez fiatalabb koromban. De csak most, a legutóbbi hónapokban szomorokodtam emiatt és elhatároztam, lesz ahogyan lesz, de pótolni fogom ezt a mulasztást — férjhez megyek.

A legöregebb riporter, vagy hatvanöt éves, megkérdezte ezt a kérdést:

— Gondolja Miss Palmer, hogy megkéri még valaki a kezét.

— Hallja maga, tacsokó, maga bolond folyok, mit gondolt maga én felőlem? Hogyan

jön maga ahhoz, hogy guny tárgyává tegyen. Talán azt hiszi, hogy maga fiatalabb, mint én maga trottil? Tudja meg, hogy nekem olyan szíven van, mint egy harminc éves nőnek! De általában sem érzem magam ötven évesnek! Nem vagyok fáradt, kitűnően alszom és amikor felebredek reggel, ujra és ujra örülök, hogy milyen szép az élet és elfog a világ, kihazsnálni még hátralevő éveimet.

Mikor a hirtelen kiírt zivatart elvonult, az újságírók tovább kérdezősködtek. Leendő házastársáról Miss Palmer így nyilatkozott:

— Éveim számát tekintve, a férjhez menés ebben az esetben nem látszik könnyű problémának, de azért még sem megoldhatatlan gordiuszi csomó. A károm?

— Százöt éves alui nem jöhet számításba, ugy-e bár Miss? Vágott közbe az egyik riporter?

— Igaz, hogy általános felelősség szerint a férj legyen idősebb, mint én feleség, de az én korom kivételése eset és a szükség társadalmi törvényt bont.

— Tehát?

— A kor nem számít. Lehet a nyolcvanas, kilencvenes években is, de emellett ne érezze magát öregbűbűnek, mint én legfrissebb olyan ötvenes felé járónak. — Köszvényes, köhéscső vén emberrel nem akarom leélni még hátralevő éveimet.

Hogy a Miss megkérte-e az általa óhajtott angol gentleman, erről az angol lapok még hoztak újabb tudósítást.

Jó árut fillérékért kaphat a

Kétyl Dezső Pécs, Király- és Kazinczy-u. sarok.

PARISI ARUHAZBAN

Nyomatvány megrendelésinél okvetlen kérjen toll-línek árajánlatot. Biztosítjuk Ont a leggyorsabb és legolcsóbb kiszolgálásról. Tegyen próbarendelést.

PÉCS,
Kossuth L.-u.
1.

LÁSZLÓ-NYOMDA (Vogl-fele házbán)

SZÍNHÁZ

Már többször megemlékeztünk lapunk hasábján a „Pécsi Nemzeti Színház” jóborsora érdemes igazgatója, Fodor Oszkár emberfelelői küzdelméről, amit nap-nap után nem is annyira a saját egzisztenciájának biztosítása, mint inkább a pécsi színészet fenntartása érdekében folytatott töretlenül akaratával. Daclára, hogy a publikum soha eléggé nem kárhoztathatta indolenciával mulasztja el a kulturális kötelességét a pécsi színészet szemben. Fodor Oszkár igazgató mindig újabb és újabb alkotókészséggel igyekszik bizottságot adni a város közönségével szemben tanusított előzenésének.

A nyáron hosszas kérés, kapacitálás után sikerült odahatni, hogy Csorot Gyula, a magyar színészet Európá-szerte csodált és nagyra becsült reprezentánsa, néhány előadás után Pécs város közönségének olyan élményt hagyjon emlékl, amit elfelejtene nem lehet.

Azóta a pécsi színházlátogató közönségnek legjobban vágya az volt, hogy még egyszer gyönyörködhesen Csorot Gyula csodálatos színjátszó képességének ragyogásában. Fodor Oszkár igazgatónak nem is volt nyugta addig, amíg a nagy művész meg nem ígerte újabb pécsi vendégszereplését.

És szombatn este a Lyon Lea, vasárnap délután a Tribly főszerepeiben ragadta magával ellenállhatatlan drámai ereje a telt ház;elbűvölt közönséget.

Hétfőn délután a Naplemente előtti című szimben mutatja be művészetét Csorot Gyula, Clausen tanácsos szerepében.

Lapzártáig még nem kaptunk semmi értesítést a színházi iródatól arra vonatkozólag, a jelenleg utóelrethetetlen első és fellímulhatatlan legnagyobb magyar színész következő előadásai mik lesznek és így befektetés csak ennyit: Pécsi város közönsége igyekezzen odahatni, hogy Csorot Gyula ne vigyen magával egy kellemetlen emléket, a pécsi közönség immár példátlan közönységet illetőleg.

Sátán cimborája címmel nyújtotta be a „Pécsi Nemzeti Színház” igazgatóságához legújabb színművét, Lantos József, lapunk felelős szerkesztője, a „Berzsenyi Dániel Irodalmi Társaság” rendes tagja. — Színházunk kiváló művésze és dramaturgja, Danis Jenő, a színművet már végig olvasta és most a többi illetékes tényleg foglalkoznak vele. — Lantos József, nyitni színműve megírása alkalmával, le tért a szokásos egy helyben topogás teréről és új ösvényre lépett, ahol előtte a magyar színműirodalomban még senki sem járt. A téma feloldozása egészen új ötlet. A hit, a hazaszere

és a társadalmi rend viv diadalmas harcot, a szími keretei között, azzal a valláselíten, internacionalista és világréndelíforgató legszélsőségesben marxizmussal, amelynek végcélja a kommunizmus. — A színműben a celekmény megdöbentően drámai jeleneti mellett az érdeklődést mindvégig lebilincselő szocialis vita-harcok, a tiszta, ideális szerelem és a törélmézt népszerű humor, tömör technikai színdíszettel vannak felépítve. — A szerző a pécsi előadások bevetelét után eszedékes tantitén (szerző részese) egész összeget a pécsi ország-zászó fellátításának költségeihez ajándokta fel.

SPORT ÉS TESTNEVELÉS

Rovavetelő: OTTA ADOLF testnevelési lector.

Sulyemelés

A sportolásnak ez a fajtája beigazoltan egészségtelen. A test összes izmait hosszú másodpercekre göröcsönsre, a lélegzést visszafogja, illetve elrekeszt. Nehékes, csomós izmzatot fejleszt. A sulyemelésnél az alacsonyabb növésű emberek előnyben vannak a magasabb termetűekkel szemben.

Gyakori sérülés a sulyemelésnél az izomszakadás és pedig a biceps szakadása. A vállizületben gyakran fordul elő izleti gyulladás. A sulynak a földről való felemelésekor izomluzás következtében könnyen létretehet a csigolyák tövisnyulványa, ami hirtelen fellépő fájdalom nyulvánul meg. A thombus, a trapéz és a fűrészműk azok, amelyek a túlságos megerőltetés következtében a csontnyulványokat letörlik és ilyenkor heves fájdalom jelentkezik a lapockák között. Nézetem szerint célszerű volna, hogy az arra fizikailag alkalmas gyének mint legelősi sulyhatárt a 30-40 kg-ot vennék. Határozottan kárhoztatóndó és egészségügyi szempontból káros a versenyes és a rekordok hajszolása. A szobatornárnál használt sulyok minimuma az egységénéshez mérten 1-2 kg, maximum 3 kg legyen.

Sokszor tapasztaltam, hogy a sulyokkal tözött szoba gimnasztikánál az emberek hajtások a nehezebb (4-5 söt több kg. drb.-ként) szulvakat használni abból a téves felgösből indulva ki, hogy ezáltal jobban megerősödnék. Ez a téves felgösb és a fokozott erőtetés meléződés mert ezáltal a gimnasztikából erőműi produkció lesz, ami előbb-utóbb az egészségtelenszerű és egyéb fizikai kimerüléshöz, söt teljes letöréshez vezet. A gimnasztika célja pedig éppen ennek elkerülése kell, hogy legyen.

Tanácsos, hogy a nők és idősebb arak, ugyízntén gyermekek a sulyokkal történő test-edzését a szoba-gimnasztikánál teljesen mellőzzék.

Az országos birközsövetség vándor tréner, Miskei Arpád átvette Pécssett a PAC PEAC és a PYSK birközóknak edzését és gyakorlatát. Amilyen szeretettel és örömmel üdvözöljük az új tréner, éppen olyan nehéz szívvel tudjuk, ebben a részorban a kitűnő Darvas Géza visszavonulását, aki méltó büszkesége a magyar birközóspornak, aki a pécsi birközókat diadalról-diadalhoz vezette és ezáltal elismerést, babérokat szerzett nemcsak a pécsi birközóknak, de szeretett szülővárosának Pécsnek is. A vesztésg mellett vigasztaló az a tudat, hogy Darvas Géza méltó utódra hagyta Miskey Arpád keze között a pécsi birközók hírnevét. Jó munkát, a szebb magyar jövő reményében.

A japán módszerű övnelmi fogások jiu-jitsu tanfolyama f. hó 12-én vette kezdetét. Oktató: lapunk sportrovavetelője Otta Adolf, testnevelési lector, többszörös sportbajnok. A feléves tanfolyam jelentékes mék felvetéket. Teremelőtelé világi és futési kötékek felvétele céljából hav 1 pengő részvételi díj fizetendő. A tanfolyamra jelentkezni lehet lapunk felelős szerkesztőjénél, Rákóczy-ut 78. szám. (Háziipari foglalkoztató.)

INNEN — ONNAN

„Minek az „egyke” én nekem? . . . — Mikor én az „egyke”-t szeretem . . .” — lehet a kedvenc nőtája annak a Percel-ucsnak (28) „emeletes” háziurnak, akinek bizonyára megvan a maga jó 6-borrall leöntött mindennapi pecsenyéje és aki az alábbi ragyogó emésztésgel szerkesztett cédulát ragasztotta ki — urbi et orbi — házának kapujára:

Kiadó: 1 szoba konyháas uccai lakás éléskamrával vagy anélkül, csak 1 vagy 2 tagu családunk. Bővebbet az emeleten — balra.

Hát bizony, mikor ezt a cédulát kiragasztotta, alaposan — balra kanyarodott . . . — Mert az a feleséges-gyerkes proletár, aki mint esetleges reflektáns elolvasta ezt az „öltétes” cédulát, bizonyára elúntódott azon, minek szerzett a feleségesnek — uram bocsá — még egykeket . . . Vagy miért nem maradt meg leggyegeknek . . . A nyájás óvadék pedig bizonyosan „örömmel” állapítja meg, hogy az „egyke” ilyen radikális és elmés elintézéséhez talpraesettsésg és szél kell . . .

Zsongor és Csilla címmel igen érdekes drámai művet alkotott Keserő János pécsi író. A szerző színművének témáját a mecseki Jakabhegy déli oldalán levő Zsongorkőböz fűződő óségi legendából merítette. A dráma f. é. március 11-én kerül bemutatásra a kiváló művészi tehetségűek megáldott József tanár vezetésével mellett működő egyetemes bizonyos vehető nagy gasztivó előadásában. A nagy érdeklődésért várt dráma fűzősége Bihari Sándor, az országosan ismert színművész alakítja.

Amikor nincs tovább, akkor . . .

- a haragozót kinaragozzák.
- a sirásónak más ássa meg a sirját.
- a földimézt föloldéik.
- az aratót levágja a Halál kaszája.
- a kubikosnak nem lesz neheze a föld — a kaluzs az utolsó állomásához érkezik.
- a révész kiköt a tulválgaj partján.
- a vadevőzős Caron csónakjába kerül.
- a molnár nem önt többet fel a garatra.
- a szabónak elszakad az élete fonala.
- az órásnak ütött az utolsó órája.
- a cigány nőtáját elhegedült szent Dávid.
- az ígveseknek megévesnednek a szemei.
- a lámpagyújtogató az örök sötétség hóhába kerül.
- a háztulajdonos a temető lakója lesz.
- a lakó olyan öröklakáshoz ut, — ahol nem kell lakbért fizetni.

Felétős szerkesztő és kiadó: LANTOS JÓZSEF.
LÁSZLÓ-NYOMDA PÉCS, Kossuth Lajos-u. 1.

WIESENBERG JAKAB

paszományüzlete

MOST

Király-ucca 29½. szám (Művirágüzlet)